

WYROK

W I M I E N I U

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVII Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Jarosław Komorowski (spr.)

Protokolant: st. prot. sąd. Karolina Tomiak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Arkadiusza Dzikowskiego

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2015 roku

sprawy **A. C.**

oskarżonej o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 2a k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Śremie z dnia 13 lutego 2015 roku, sygn. akt II K 201/15

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmuje, iż oskarżona dopuściła się sfalszowania podpisu D. K. (1) na oświadczeniu o treści cofającej zażalenie w celu użycia tego dokumentu za autentyczny,
2. w pozostałym zakresie utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy,
3. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 (dwadzieścia) zł oraz wymierza jej opłatę za II instancję w kwocie 60 (sześćdziesiąt) zł.

SSO Jarosław Komorowski

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 lutego 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II K 201/15 Sąd Rejonowy w Śremie:

1. uznając, że oskarżona A. C. dopuściła się czynu z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 2a k.k. polegającego na tym, że w dniu 3 września 2014 roku w M., po uprzednim sporządzeniu oświadczenia o treści cofającej zażalenie w sprawie, sfalszowała podpis D. K. (1) w ten sposób, iż pod tym dokumentem nakreśliła podpis o treści „D. K.”, który stanowi wypadek mniejszej wagi, na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył wobec niej postępowanie karne na okres 1 roku próby,
2. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. w zw. z art. 49 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonej świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w Banku (...) nr konta (...) w wysokości 100 zł,
3. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 629 k.p.k. kosztami postępowania obciążył oskarżoną i z tego tytułu zasądził na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w wysokości 70 zł oraz na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. 1983 nr 49, poz. 223 ze zm.) wymierzył jej opłatę w wysokości 60 zł.

Od powyższego wyroku apelację wywiódł prokurator, zaskarżając go w całości na niekorzyść oskarżonej.

Kwestionowanemu wyrokowi apelujący zarzucił obrazę przepisu prawa materialnego, a to art. 270 § 1 k.k., polegającą na pominięciu przez Sąd Rejonowy w Śremie II Wydział Karny w opisie czynu, za który została uznana winną A. C., ustawowego znamienia „w celu użycia za autentyczny”.

Wobec powyższego apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Śremie poprzez uzupełnienie opisu czynu zawartego w wyroku o ustawowe znamiona „w celu użycia za autentyczny”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się zasadna.

Na wstępie niniejszego wywodu podkreślenia wymaga, że Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy rozważył wszystkie dowody i okoliczności ujawnione w toku rozpoznania sprawy i na ich podstawie dokonał trafnych ustaleń faktycznych.

Jak słusznie ustalił Sąd Rejonowy A. C. w dniu 3 września 2014 r. w M., po uprzednim sporządzeniu oświadczenia o treści cofającej zażalenie w sprawie, sfalszowała podpis D. K. (1) w ten sposób, iż pod tym dokumentem nakreśliła podpis o treści „D. K.”. Słuszna jest także konstatacja, że z uwagi na podmiotowe i przedmiotowe okoliczności tego czynu, stanowi on wypadek mniejszej wagi, o którym mowa w art. 270 § 2a k.k. Jak trafnie zarzucił jednak prokurator, przywołany opis zachowania oskarżonej, powielony zresztą za aktem oskarżenia zatwierdzonym przez autora apelacji, nie pozwala na dokonanie subsumcji poczynionych w wyroku ustaleń faktycznych pod normę wyrażoną w art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 2a k.k.

W tym miejscu przypomnienia wymaga, że dokładne określenie zarzucanego, a następnie przypisanego oskarżonemu przestępstwa powinno - zgodnie z treścią art. 413 § 1 pkt 4 i § 2 k.p.k. - zawierać m.in. niezbędny z punktu widzenia ustawowych znamion danego przestępstwa opis czynu. Jednym z takich znamion występkę określonego w art. 270 § 1 k.k. jest cel "użycia za autentyczny" podrobionego lub przerobionego dokumentu. Nie może ulegać wątpliwości, iż przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. należy do przestępstw kierunkowych w związku z tym, iż działanie "w celu użycia (dokumentu) za autentyczny" należy do zespołu jego znamion. Nie może więc stanowić przestępstwa zachowanie sprawcy, który podrabia lub przerabia dokument w celu innym niż wskazany w ustawie (por. wyrok SN z dnia 15 lutego 2005 r., III KK 310/04, Lex nr 146278).

W przywołanym powyżej opisie przypisanego oskarżonej przestępstwa nie wskazano celu, w jakim A. C. sfalszowała podpis D. K. (1) na sporządzonym oświadczeniu o treści cofającej zażalenie w sprawie. Przedmiotowa okoliczność wynika jednak bezspornie ze zgromadzonych w sprawie dowodów, zwłaszcza protokołu posiedzenia z dnia 29 września 2014 roku, podczas którego A. C. ujawniła, że jest autorką przedmiotowego dokumentu, w tym podpisu o treści „D. K.” oraz wskazała, w jakim celu go sporządziła a także wyjaśniła samej oskarżonej, sformułowanych na rozprawie w dniu 12 lutego 2015 roku. Co ważniejsze jednak, w oparciu o przywołane dowody Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił sposób i cel działania A. C., dając temu wyraz w pisemnych motywach wyroku (karty 1 i 6 uzasadnienia). W tych okolicznościach nie mogło budzić wątpliwości, że zachowanie oskarżonej, która podrobiła dokument we wskazanym w ustawie karnej celu, wypełnia wszystkie znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. Wobec tego należało uzupełnić opis czynu przypisanego A. C. i przyjąć, że oskarżona dopuściła się sfalszowania podpisu D. K. (1) na oświadczeniu o treści cofającej zażalenie w celu użycia tego dokumentu za autentyczny, jak orzeczono w punkcie 1. wyroku.

W pozostałym zakresie należało utrzymać zaskarżony wyrok w mocy, albowiem Sąd Okręgowy nie dostrzegł żadnych innych uchybień, które w myśl art. 439 § 1 k.p.k., art. 440 k.p.k. bądź art. 455 k.p.k. należałoby wziąć pod uwagę z urzędu.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w punkcie 3. wyroku, obciążając nimi oskarżoną A. C.. Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł i na podstawie art. 1 i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity - Dz.U.83.49.223 ze zm.) wymierzył oskarżonej opłatę za II instancję w kwocie 60 zł.

SSO Jarosław Komorowski